

Retfærdighedens Haandhævelse, — i dette Land er det saa langt fra; at Straffelovens og Retspleiens Udvikling er gaaet Haand i Haand, at vi nærtimod der have seet langt haardere og uheldigere Straffe bestaae med Nævninger end de, vi nogenstinde have kjendt og kjende i dette Diebliff. Det maa dernæst erindres, at ved nyere Love er der allerede gjort vigtige Skridt til at formilde Criminalloven, og jeg troer, at man foreløbig kunde forandre enkelte af de Bestemmelser, som i Straffelovene kunde give Vanffeligheder med Hensyn til Nævnings Indførelse, uden derfor at forandre den hele Criminallov. Jeg sigter navnlig i saa Henseende til Lovgivningens Bestemmelser om Straf for Tyveri, Bedrageri, Hæleri og ulovlig Omgang med Hittegods. Efterat vi have forandret Lovbestemmelserne om Betleri og Løsgænger, er den overordentlig haarde Straf for disse Forseelser bleven nedsat, og der er ikke Spørgsmaal om, at disse Forseelser ville komme ind for Nævninger, naar man holder sig til det Forslag, som jeg har tilladt mig at gjøre og senere skal udvikle. Derimod have vi i Forsordningen af 11te April 1840 meget strenge Straffe som høieste Straf for første Gang begaaet simpelt Tyveri, Bedrageri, tilbeels for Hæleri og ulovlig Omgang med Hittegods. Man anvender saare sjældent i Praxis høiere Straf end Bånd og Brød for første Gang begaaet simpelt Tyveri osv. Kun hvor Forbrydelsen er af en meget alvorlig Natur, anvendes, som de statistiske Tabeller vise, Forbedringshuusstraf i flige Sager, og ligesom vi have givet særlig Lov for Løsgænger og Betleri, vilde Straffen for de nævnte Forbrydelser, begaaede første Gang, kunne fastsættes ved særlig Lov. Det vilde ogsaa være i høieste Grad misligt, om vi undlode at gennemføre Grundlovens Bud, indtil en ny Criminallov udkom. Der har været nedsat en Commission for at udarbejde en ny Criminallov; der sad i denne Commission flere udmærkede Mænd, men der var det Uheld ved den, at disse Mænd havde en omfattende Virksomhed foruden deres Virksomhed i Commissionen. Efterat den havde været sammen i nogle Aar, bortgik nogle ved Døden, Andre forandrede Stilling og kom ind i Ministeriet og kunde ikke længer være Medlem af

Commissionen, saaledes at dens Antal tilfaldt indskrænkede sig til To. Da erholdt Commissionen endeel nye Medlemmer — jeg behøver ikke at gjøre opmærksom paa, at det ligger i Sagens Natur, at et Lovarbejde, som fremmes af en Commission, udsættes og vanffelliggøres meget, naar Commissionen ofte skifter Medlemmer. I denne Commission sad nu efter den sidste Tilfaldelse en af vore meest udmærkede Lovlærde, som ganske særligt havde beskæftiget sig med Criminallovgivningen, og om hvem jeg, uden at træde Nogen for nær, tør sige, at han var Sjælen i Commissionen; men desværre have vi, som et æret Commissionsmedlem (Klein), der ogsaa er Medlem af dette Thing, i smukke Ord har udtalt heri Thinget, ved Døden mistet denne Mand: altsaa den, paa hvem Arbeidet væsentlig beroede, er ikke mere, og andre Kræfter maae indtage hans Plads i Commissionen. Jeg troer heller ikke, at dens Arbejde er saavidt fremmet, at man tør hengive sig til det Haab, der her er blevet udtalt, men som ikke blev deelt af den ærede Justitsminister, at Commissionen vil være færdig med sit Arbejde inden meget lang Tid; men selv om saa var, vide vi Alle, at den nye Lov har saa mange Stadier at gennemgaae, ikke at tale om det sidste, nemlig Rigsdagens lovgivende Myndighed, at man ikke tør vente, at en ny Criminallov snart vil udkomme. Jeg troer derfor, at man vel skal vogte sig for at fremstille de Vanffeligheder, som den nuværende Criminallovgivning frembyder, som saa store, at det ikke vilde være muligt at gennemføre Nævningerne, uden at den ny Criminallov var givet, medmindre man vilde udsætte Indførelsen af denne Institution endnu i mange Aar.

En anden Vanffelighed frembyder sig ogsaa med Hensyn til Indførelsen af Nævninger, og det er den, at den ved Grundloven paabudte Adskillelse imellem Domsmagten og Administrationen endnu ikke er gennemført. Jeg troer imidlertid ikke, at denne Omstændighed frembyder uovervindelige Hindringer for Nævningers Indførelse; thi de Dommere, der bestaae Underretterne, ville være fuldkomne istand til at røgte det Hverv, som overdrages dem, naar Nævninger bleve indførte; de ville være istand til at udføre det lige saa vel, som de nu ud-